

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 87/12
Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση C-78/11
Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) κατά
Federación de Asociaciones Sindicales (FASGA) κ.λπ.

Εργαζόμενος του οποίου η ανικανότητα προς εργασία επήλθε κατά τη διάρκεια της ετήσιας άδειάς του μετ' αποδοχών δικαιούται να λάβει μεταγενέστερα άδεια ανάλογης διάρκειας με την αναρρωτική του άδεια

Το δικαίωμα αυτό χορηγείται ανεξαρτήτως της χρονικής στιγμής κατά την οποία επήλθε η ανικανότητα προς εργασία

Η οδηγία σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας¹ αναγνωρίζει σε κάθε εργαζόμενο το δικαίωμα σε ετήσια άδεια.

Στην Ισπανία, οι περίοδοι άδειας καθορίζονται κατόπιν κοινής συμφωνίας μεταξύ του εργοδότη και του εργαζομένου, σύμφωνα με όσα προβλέπουν, ενδεχομένως, οι συλλογικές συμβάσεις σχετικά με τον ετήσιο προγραμματισμό των αδειών.

Το ισπανικό δίκαιο προβλέπει επίσης ότι, όταν η περίοδος άδειας συμπίπτει με περίοδο ανικανότητας προς εργασία λόγω εγκυμοσύνης, τοκετού ή θηλασμού, ο εργαζόμενος δικαιούται να λάβει μεταγενέστερα την άδειά του η οποία αντιστοιχεί στην περίοδο ανικανότητας προς εργασία². Εν προκειμένω, η συλλογική σύμβαση των πολυκαταστημάτων του 2009-2010 περιλαμβάνει ανάλογη διάταξη. Ωστόσο, η ισπανική νομοθεσία δεν ρυθμίζει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η περίοδος άδειας συμπίπτει με περίοδο ανικανότητας προς εργασία που οφείλεται σε αναρρωτική άδεια.

Πολλοί συνδικαλιστικοί φορείς, οι οποίοι εκπροσωπούν εργαζομένους, κίνησαν ενώπιον της ισπανικής δικαιοσύνης διαδικασία διακανονισμού συλλογικής διαφοράς προκειμένου να αναγνωρισθεί το δικαίωμα των εργαζομένων που υπάγονται στη συλλογική σύμβαση των πολυκαταστημάτων να λαμβάνουν την ετήσια άδειά τους μετ' αποδοχών **ακόμα και όταν η ετήσια αυτή άδεια συμπίπτει με περιόδους άδειας ληφθείσας λόγω ανικανότητας προς εργασία**. Πάντως, η Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) (εθνική ένωση πολυκαταστημάτων διανομής) αντικρούει τη δυνατότητα αυτή. Φρονεί ότι οι εργαζόμενοι οι οποίοι τελούν σε κατάσταση ανικανότητας προς εργασία –πριν από την έναρξη προκαθορισμένης περιόδου άδειας, ή κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής–, δεν δικαιούνται να λαμβάνουν την άδειά τους μετά το τέλος της καταστάσεως ανικανότητας προς εργασία, πλην των ρητώς προβλεπόμενων στη εν λόγω συλλογική σύμβαση περιπτώσεων.

Το Tribunal Supremo (Ανώτατο δικαστήριο), επιληφθέν της υποθέσεως, ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η οδηγία απαγορεύει την ισπανική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία εργαζόμενος, τελών σε κατάσταση ανικανότητας προς εργασία, η οποία επήλθε κατά τη διάρκεια της περιόδου της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, δεν δικαιούται να λάβει μεταγενέστερα την ετήσια άδεια η οποία συμπίπτει με την περίοδο της ανικανότητας προς εργασία. **Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απαντά καταφατικώς.**

¹ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9). Το δικαίωμα ετήσιας άδειας προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

² Η ίδια δυνατότητα υφίσταται όταν η καθορισμένη περίοδος άδειας ενός εργαζομένου συμπίπτει με περίοδο αναστολής της συμβάσεώς του εργασίας λόγω τοκετού, θανάτου της μητέρας κατά τον τοκετό, πρόωρου τοκετού, νοσηλείας του νεογέννητου, υιοθεσίας ή τοποθετήσεως τέκνου σε ανάδοχη οικογένεια.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία³, το δικαίωμα κάθε εργαζομένου σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών πρέπει να θεωρείται ως αρχή ιδιαίτερης σημασίας στο κοινωνικό δίκαιο της Ένωσης. Ως αρχή του κοινωνικού δικαίου της Ένωσης, το δικαίωμα ετήσιας άδειας έχει ρητώς κατοχυρωθεί στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το εν λόγω δικαίωμα ετήσιας άδειας δεν μπορεί να ερμηνεύεται συσταλτικώς.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι **ο σκοπός του δικαιώματος ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών έγκειται στο να παράσχει στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να αναπαυθεί και να έχει στη διάθεσή του ένα χρονικό διάστημα χαλαρώσεως και ψυχαγωγίας. Επομένως, ο σκοπός αυτός διαφέρει από τον σκοπό του δικαιώματος αναρρωτικής άδειας που απονέμεται στον εργαζόμενο για να μπορέσει να αναρρώσει από ασθένεια συνεπαγόμενη ανικανότητα προς εργασία.**

Λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, το Δικαστήριο έκρινε ότι εργαζόμενος τελών σε κατάσταση ανικανότητας προς εργασία πριν από την έναρξη της περιόδου ετήσιας άδειας, δικαιούται να λάβει την εν λόγω άδεια σε περίοδο άλλη από αυτή που συμπίπτει με την περίοδο της αναρρωτικής άδειας⁴.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι είναι αλυσιτελής η χρονική στιγμή επελεύσεως της ανικανότητας προς εργασία. Κατά συνέπεια, **ο εργαζόμενος δικαιούται να λάβει μεταγενέστερα την ετήσια άδειά του μετ' αποδοχών η οποία συμπίπτει με περίοδο αναρρωτικής άδειας· τούτο δε, ανεξαρτήτως της χρονικής στιγμής επελεύσεως της ανικανότητας προς εργασία.** Συγκεκριμένα, θα ήταν άδηλο και αντίθετο προς τον σκοπό του δικαιώματος ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών να χορηγείται το δικαίωμα αυτό στον εργαζόμενο μόνον υπό την προϋπόθεση ότι τελεί ήδη σε κατάσταση ανικανότητας προς εργασία κατά την έναρξη της περιόδου της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η νέα περίοδος ετήσιας άδειας (η οποία αντιστοιχεί στη διάρκεια της αλληλεπικαλύψεως της αρχικώς καθορισθείσας περιόδου ετήσιας άδειας και της αναρρωτικής άδειας), την οποία δικαιούται να λάβει ο εργαζόμενος μετά την ανάρρωσή του, δύναται, ενδεχομένως, να καθορισθεί εκτός της περιόδου αναφοράς της ετήσιας άδειας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

³ Απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2011, KHS (C-214/10), βλ. επίσης [AT αριθ. 123/11](#).

⁴ Απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Vicente Pereda (C-277/08).